

**Uchwała Komisji habilitacyjnej z dnia 29 sierpnia 2023 roku
powołanej w postępowaniu habilitacyjnym wszczętym na wniosek dr Moniki Mularskiej
- Kucharek w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne
w sprawie wyrażenia opinii w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora
habilitowanego**

Komisja habilitacyjna, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów uchwałą z dnia 4 listopada 2020 roku (ze zmianami dokonanyymi decyzją Rady Doskonałości Naukowej z dnia 31 maja 2021 r. oraz z dnia 26 czerwca 2023 r.), w składzie:

1. przewodnicząca – prof. dr hab. Mirosława Marody – Uniwersytet Warszawski,
2. sekretarz – dr hab. Katarzyna Zielińska, prof. UJ – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
3. recenzent - prof. dr hab. Henryk Domański – Instytut Filozofii i Socjologii PAN w Warszawie,
4. recenzent - dr hab. Marta Smagacz-Poziemska, prof. UJ – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
5. recenzent - prof. dr hab. Krzysztof Olechnicki – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,
6. członek komisji – dr hab. Renata Suchocka, prof. UAM – Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
7. członek komisji – dr hab. Jolanta Perek-Białas, prof. UJ – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,

działając na podstawie art. 18a ust. 8 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2017 r. poz. 1789 z późn. zm.) w zw. z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669 z późn. zm.), po zapoznaniu się z recenzjami i całą dokumentacją postępowania habilitacyjnego, uchwała co następuje:

§ 1

Komisja habilitacyjna stwierdza, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe dr Moniki Mularskiej - Kucharek nie stanowią istotnego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej nauki socjologiczne i wyraża negatywną opinię w sprawie nadania dr Monice Mularskiej – Kucharek stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki socjologiczne, nie uznając spełnienia przesłanek warunkujących nadanie stopnia doktora

habilitowanego, o których mowa w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

§ 2

Na niniejszą uchwałę nie przysługuje zażalenie. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Uchwała zapadła następującym stosunkiem głosów:

- za podjęciem uchwały (TAK) – 7 głosów,
- przeciw podjęciu uchwały (NIE) – 0 głosów,
- WSTRZYMUJĄCYCH SIĘ – 0 głosów.

UZASADNIENIE

Powołana 4 listopada 2020 roku przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów (ze zmianami dokonanymi decyzją Rady Doskonałości Naukowej z dnia 31 maja 2021 r. oraz z dnia 26 czerwca 2023 r.) Komisja habilitacyjna do przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego względem dr Moniki Mularskiej-Kucharek działała w składzie:

1. przewodnicząca – prof. dr hab. Mirosława Marody – Uniwersytet Warszawski,
2. sekretarz – dr hab. Katarzyna Zielińska, prof. UJ – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
3. recenzent - prof. dr hab. Henryk Domański – Instytut Filozofii i Socjologii PAN w Warszawie,
4. recenzent - dr hab. Marta Smagacz-Poziemska, prof. UJ – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie,
5. recenzent - prof. dr hab. Krzysztof Olechnicki – Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu,
6. członek komisji – dr hab. Renata Suchocka, prof. UAM – Uniwersytet Adama Mickiewicza w Poznaniu
7. członek komisji – dr hab. Jolanta Perek-Białas, prof. UJ – Uniwersytet Jagielloński w Krakowie

Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

1. osiągnięcie naukowe Habilitantki, o którym mowa w art. 16 ust. 1 i ust. 2 pkt. 1 ustawy, czyli zbiór publikacji, względnie monografii,
 2. aktywność naukową Habilitantki, o której mowa w art. 16 ust. 1 ustawy,
 3. jej osiągnięcia dydaktyczne, popularyzatorskie i organizacyjne,
- Podstawą oceny dokonań wymienionych w pkt. 1-3 były:

1. jednotematyczny cykl publikacji, zatytułowany „Społeczne mechanizmy kształtowania jakości życia jednostek i zbiorowości”, w skład, którego wchodzi dwie monografie i sześć artykułów. Są to następujące publikacje:

1. Mularska-Kucharek M., *Social Capital and Quality of Life*, Wydawnictwo UŁ, Wydawnictwo UJ, Łódź – Kraków, 2014, ss.169.
 2. Mularska-Kucharek M., *Benefits of Social Trust in the Context of Subjective Quality of Life*, „Studia Regionalia” KPZK PAN, vol. 45, 2016, s. 22-33.
 3. Mularska-Kucharek M., *O relacjach pomiędzy jakością zamieszkiwania a subiektywną jakością życia – Na przykładzie mieszkańców miast*, „Studia Miejskie”, nr 19, 2015, s. 131-146.
 4. Mularska-Kucharek M., *How to Live in a Small Town? About the Quality of Life and Quality of Living*, „Studia Regionalia”, KPZK PAN, vol. 45, s. 93-107, 2016.
 5. Mularska-Kucharek M., *Postawa przedsiębiorcza a jakość życia*, „Zarządzanie Zasobami Ludzkimi”, nr 1 (108), 2016, s. 141-153.
 6. Mularska-Kucharek M., *Przedsiębiorcze postawy i działania mieszkańców miast i ich związek z jakością życia*, „Studia Miejskie”, nr 21, 2016; s. 135-152.
 7. Mularska-Kucharek M., *Przedsiębiorcze działania mieszkańców wsi*, „Journal of Agribusiness and Rural Development”, vol. 4 (38), 2015, s. 793-801.
 8. Mularska-Kucharek M., *The Role of Social Capital in the Development of Entrepreneurship*, Science Publishing Group, New York, 2015, ss. 184.
2. sporządzony przez Habilitantkę autoreferat i zestawiony przez nią wykaz i wybór reprezentatywnych publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej,
3. sporządzone przez Recenzentów oceny osiągnięć, o których mowa w art. 16 ust. 2 Ustawy,
4. pozostałe dokumenty znajdujące się w aktach postępowania habilitacyjnego.

W dniu 29 sierpnia 2023 r. odbyło się posiedzenie Komisji habilitacyjnej, w którym brało udział siedmioro jej członków. Głosowanie zgodnie z art. 18a ust. 8 ustawy miało charakter jawny. Analiza osiągnięć Habilitantki, jaka miała miejsce przed podjęciem uchwały została przeprowadzona rzetelnie i fachowo, została wyrażona w merytorycznej dyskusji podczas posiedzenia komisji, podczas której dokonano w szczególności prezentacji oraz analizy argumentów pozytywnie i negatywnie opiniujących poszczególne składniki dorobku Habilitantki, zawartych w dokumentacji postępowania, w tym w recenzjach.

Zadeklarowany przez Habilitantkę jako główne osiągnięcie naukowe jednotematyczny cykl publikacji, zatytułowany *Społeczne mechanizmy kształtowania jakości życia jednostek*

i zbiorowości, został oceniony przez wszystkich recenzentów i członków Komisji jako nie spełniający wymogów ustawowych.

Prof. dr hab. Henryk Domański, odnosząc się w swoich przykładach do książki *Social Capital and Quality of Life*, stwierdził, że „ograniczenie analiz do ustalenia ‘jak łączą się składniki?’ zawęży możliwości poznawcze, ponieważ dobra jest tu każda odpowiedź – żadnej z nich nie da się przecież odrzucić. (...) Część empiryczna jest czystym opisem faktów wiele razy omówionych i znanych bez próby ich ‘wyjaśnienia’, czyli wskazania uwarunkowań. (...)”. Równie negatywnie ocenił metodologię prowadzonych przez Habilitantkę badań. „Empiryczną podstawą tej analizy są dane z badania surveyowego w Łodzi, z uzupełnieniem w postaci 30 pogłębionych wywiadów. Ustalenia te mają wymiar lokalny, co oznacza, że wyniki nie są reprezentatywne dla społeczeństwa polskiego. Nie osłabia to (jak sędzę) jakości i wiarygodności tych danych, natomiast autorka powinna wyjaśnić, co z tego wynika. Na czym polega specyfika Łodzi w odniesieniu do Polski? W jakim stopniu te można te analizy uogólniać, w jakim nie, i innego tego typu uwagi, które standardowo robione są w przypadku badań lokalnych.” Recenzent podkreśla również rozliczne mankamenty warsztatu publikacyjnego. „Świadectwem braku kompetencji badawczych jest brak informacji o metodzie doboru próby (losowa, kwotowa, ...?). Nie wiadomo np., skąd wzięła się skala ogólnego wskaźnika kapitału społecznego w przedziale od -3 do 3 (s.76), mimo, że na poprzedniej stronie wartości trzech zmiennych składowych sumują się do kilku razy szerszego zakresu. Dr Mularska-Kucharek nie wyjaśniła, dlaczego do pomiaru zależności między satysfakcją z życia a zmiennymi ilorazowymi (dochody, położenie materialne, ...) w tabeli 3.3 posługuje się współczynnikiem rangowym Spearmana (s. 94) a w tabeli 4.1 (s. 105) współczynnikiem kowariancji Pearsona, tak jak powinna”.

W równie negatywny sposób formułuje swoją ocenę drugi recenzent **prof. dr hab. Krzysztof Olechnicki**, stwierdzając, iż „uzyskane przez Panią Doktor rezultaty nie rozwijają wiedzy na temat związków między kapitałem społecznym, jakością życia i przedsiębiorczością, przede wszystkim dlatego, że Habilitantka (1) przyjmuje nadmiernie uproszczony model wyjaśniający”, w którego ramach „daje się zrozumieć złożone zjawiska i procesy społeczne poprzez wskazanie na deterministyczny charakter wybranych czynników czy właściwości, (2) hipotezy, które stara się weryfikować, mają charakter opartych na wiedzy zdroworozsądkowej oczywistości, a nie oryginalnych twierdzeń czy nowatorskich przypuszczeń wynikających z „przepracowanej” teorii. W konsekwencji, prowadząc badania i analizując ich wyniki w ramach tego ograniczającego paradygmatu poznawczego, Habilitantka ucieka się do relatywnie prostych narzędzi statystycznych, najczęściej analiz korelacyjnych i analiz skupień,

w których skonstruowane przez Habilitantkę syntetyczne mierniki wykorzystywane są w korelacjach statystycznych do wykazywania związków przyczynowych między kapitałem społecznym

(i różnymi jego wymiarami) a jakością życia i przedsiębiorczością. Niestety poszczególne zmienne, kierunkowe zależności między nimi i wskaźniki wartości zmiennych określone są arbitralnie, w sposób redukcjonistyczny i bez sięgającego do socjologicznej teorii uzasadnienia. Arbitralność polega na tym, że dr Monika Mularska-Kucharek nie wykazuje potrzeby dowiedzenia, że relacje między zmiennymi faktycznie mają charakter kierunkowy, deterministyczny, a nie że są po prostu zmiennymi współwystępującymi, ewentualnie zależnymi od jeszcze innych zmiennych. Właściwie w żadnej z ocenianych publikacji Habilitantka nie wskazuje na możliwe alternatywne sposoby interpretacji uzyskanych wyników i przyjmuje uzyskane wyniki jako ostateczny dowód na trafność przyjmowanych wcześniej założeń co do kierunku korelacji między badanymi zmiennymi, podczas gdy sam fakt statystycznej korelacji między zmiennymi nie jest dowodem na istnienie związku kauzalnego, co ma wynikać z ustaleń Habilitantki”. Przechodząc do oceny sześciu artykułów przedstawionych jako część osiągnięcia habilitacyjnego, Recenzent stwierdza, że „po pierwsze, ich problematyka w różnym stopniu wykazuje podobieństwo do ocenianych monografii (i wcześniejszego doktoratu), a po drugie, pisane są one według powtarzającego się schematu: (a) opisowe i ogólnikowe omówienie tła teoretycznego, (b) przywołanie podstawowych informacji o metodologicznym kontekście badania oraz postawienie hipotezy lub hipotez opartych na apriorycznie zakładanych korelacjach, (c) prezentacja danych z analiz statystycznych (bez odniesienia lub z bardzo szczątkowym odniesieniem do wcześniej przywoływanej teorii i bez próby interpretacji uzyskanych wyników), (d) podsumowanie. Schematyczność i powtarzalność publikacji Habilitantki wyjaśnia, jak sędzę, szczególną efektywność publikacyjną”.

Trzecia recenzentka, **prof. Marta Smagacz-Poziemska**, wskazuje, że publikacje Habilitantki charakteryzują się „niedostatecznym osadzeniem w aktualnej literaturze przedmiotu – w pracach brakuje krytycznej dyskusji z koncepcjami i wynikami badań publikowanych w literaturze zagranicznej (...); omawiane są – na zasadzie przeglądu – prace klasyczne, powszechnie znane (np. w odniesieniu do kapitału społecznego: Colman, Granovetter, Putnam, Sztompka itd.), a które były później aplikowane przez innych badaczy i badaczki, rozwijane, korygowane itd. – do tych prac Autorka się nie odnosi. Ta słabość – dotycząca całego cyklu - jest rażąca szczególnie w pracach publikowanych w języku angielskim, bo świadczy to o niezrozumieniu przez Habilitantkę funkcji publikowania prac

naukowych”. Recenzentka podkreśla również brak „krytycznej dyskusji z koncepcjami, paradygmatami i metodologiami – w zasadzie we wszystkich pracach stan wiedzy polega na streszczaniu głównych definicji i ujęć, tak jak, przykładowo, na str. 40-41 książki *The role of social capital*...., gdzie poszczególne akapity zaczynają się: „Pietrasiński (1996) describes entrepreneurship as... (...) Tokarski (1998) defines entrepreneurship as (...), Dowgiąło (2005: 6) describes entrepreneurship as... itd.)”. Kolejnym zarzutem jest „bardzo niski poziom problematyzacji (...). Habilitantka definiuje w publikacjach cele, które albo nie są problemami badawczymi (odpowiedzi można udzielić na podstawie istniejących badań, w tym popularnych badań sondażowych), albo są sformułowane tak szeroko lub ogólnikowo, że bez dopracowanej konceptualizacji i pogłębionych, złożonych analiz materiału empirycznego nie da się na pytania odpowiedzieć”. Wreszcie, Recenzentka wskazuje na mankamenty warsztatu, stwierdzając, że w pracach Habilitantki „nie wiadomo, w jaki sposób dobrana była próba, jakie kryteria były brane pod uwagę i w jakim to było związku z pytaniami badawczymi oraz hipotezami, dlaczego uwzględniono takie a nie inne zmienne oraz konkretny rodzaj analizy statystycznej lub/i analizy materiału jakościowego. W zamian czytelnik/czytelniczka dostaje dziesiątki niedostatecznie opisanych wykresów, do których nie ma odwołań w tekście, szczątkowe informacje o metodologii i pochodzeniu danych (w większości tekstów nie byłam w stanie stwierdzić, kiedy Autorka pisze o danych z badań własnych – i których badań własnych – a kiedy o danych zastanych). Wnioski formułowane w pracach albo nie są odpowiedzią na problemy badawcze, albo nie wynikają z analizy, albo są oczywistościami”.

W dyskusji, w której wypowiadali się pozostali członkowie Komisji, pojawiły się dodatkowe argumenty wspierające negatywne oceny zawarte w recenzjach. **Prof. Renata Suchocka**, stwierdziła, że jej zdaniem „osiągnięcie naukowe” Habilitantki nie wnosi znaczącego wkładu w rozwój socjologii, gdyż w warstwie teoretycznej Habilitantka nie pogłębia wiedzy socjologicznej na temat kapitału społecznego, przedsiębiorczości czy jakości życia, tylko dokonuje przeglądu literatury i to z dość licznymi powtórzeniami w różnych swoich tekstach, natomiast w warstwie empirycznej, raczej potwierdza wynikami badań tezy innych autorów niż istotnie wzbogaca wiedzę socjologiczną. Co więcej, wykorzystując różne miary zależności statystycznych, interpretuje je w identyczny sposób bez względu na wielkość uzyskanych współczynników.

Z kolei, zdaniem **prof. Jolanty Perek-Białas**, Habilitantka ogranicza się w swych pracach do przedstawienia różnych, dobrze znanych koncepcji dotyczących kapitału społecznego, jakości życia i przedsiębiorczości, co jednak nie prowadzi do wyłonienia się spójnej i poprawnie powiązanej w warstwie teoretycznej jak i empirycznej autorskiej koncepcja

zagadnień będących przedmiotem jej zainteresowań. Prowadzone badania mają przede wszystkim charakter ilościowy, ale na bardzo podstawowym poziomie analiz statystycznych, zarówno w zakresie wyboru metod, jak i ich prezentacji oraz omówienia. Np. w publikacji *Social Capital and Quality of Life* zastosowano analizę wariancji, z kolei model regresji (tab. 4.2) został bardzo skrótowo omówiony (brak informacji o istotności współczynników, nie jest jasne, które kategorie zmiennych jakościowych są referencyjne (str. 107, przypis zbyt ogólny). Opisy metodologii badań (np. Appendix, *Social Capital*... nie są wystarczające i nie pozwalają na pełną ocenę jakości przeprowadzonych badań sondażowych (np. brak dokładniejszego sposobu doboru próby, zastosowanego systemu wag przy próbach losowych, informacji o brakach danych i sposobach radzenia sobie z nimi). Zabrakło zastosowania bardziej zaawansowanych analiz statystycznych (szczególnie w pomiarach takich koncepcji jak jakość życia, która jest nieobserwowalnym wprost zjawiskiem/latentnym). Do pokazania złożonych relacji między zmiennymi, które są interesujące dla Pani Doktor, zabrakło np. wykorzystania modelowania równań strukturalnych”.

Również dla **prof. Katarzyny Zielińskiej** podstawowym mankamentem prac Habilitantki był czysto opisowy charakter zawartych w nich wywodów, ograniczenie się do prezentacji przywoływanych koncepcji bez wchodzenia z nimi w dyskusję oraz formułowanie ogólnych wniosków na podstawie lokalnych badań. Zastrzeżenia budzą też takie błędy warsztatowe publikacji, jak wykorzystanie fragmentów z innych tekstów bez zaznaczania cytatów.

Ten ostatni zarzut został szczegółowo udokumentowany w recenzji prof. dr hab. Krzysztofa Olechnickiego, który zadał sobie trud porównania treści wchodzących w skład doktoratu Habilitantki i publikacji książkowych przedstawionych jako osiągnięcie habilitacyjne. Jak stwierdza w swej recenzji, „porównanie wykazuje ewidentne zapożyczenia z wcześniejszej pracy [doktoratu], co zgodnie z obowiązującymi zasadami, wymagającymi oryginalności prac przedstawianych do oceny w postępowaniach awansowych, jest niedopuszczalne. Pragnę nadmienić, że są to zarówno duże fragmenty tekstu, jak i grafiki czy tabele. I tak na przykład cały rozdział drugi w książce *The Role of Social Capital in the Development of Entrepreneurship* (s. 35-59) jest dosłownym tłumaczeniem fragmentów doktoratu (s. 43-60)! (...) Zapożyczenia w książce *Social Capital and Quality of Life* są również łatwe do odnalezienia. Czasami fragmenty te są nieznacznie przeredagowane, ale częściej tłumaczenie jest literalne”. I konkluduje: „Porównując zatem doktorat Habilitantki i książki *Social Capital and Quality of Life* i *The Role of Social Capital in the Development of Entrepreneurship* stwierdzam, że te ostatnie to wtórnie wydzielone monografie, w znacznie

mierze powielające treści doktoratu (zarówno na drodze bezpośrednich zapożyczeń, o których już pisałem, jak i dużego podobieństwa w sposobie podejścia do kwestii merytorycznych), tyle że wydane w języku angielskim”. (...)

Na rażące błędy warsztatowe zwraca również uwagę w swej recenzji **prof. Marta Smagacz-Poziemska** pisząc, iż „jednym z poważnych utrudnień w recenzowaniu cyklu jest wspomniana już nieczytelność źródeł danych i oznaczenie projektów. Jednak w przypadku co najmniej dwóch publikacji doszło również do poważniejszego nadużycia, tj. przypisania sobie autorstwa efektów pracy innych osób – tak jest w przypadku tabel nr 1.1. w dwóch monografiach (*Social capital...* – s.24 oraz *The Role of Social Capital..* – s. 18-19.), które są podpisane jako >author’s study based on Adler, Kwon (2002)< albo >own study based on Adler, Kwon (2002)<, a są niczym innym jak skopiowaną niemal co do joty tabelą z artykułu w otwartym dostępie Adler, P.S. and Kwon, S.W., 2002. Social capital: Prospects for a new concept. “Academy of Management Review”, 27(1), pp.17-40, z nieznacznymi zmianami graficznymi.

Najbardziej zwięzłe podsumowanie wszystkich tych zarzutów formułowanych przez w recenzentów i członków Komisji zawiera recenzja prof. dr. hab. Olechnickiego, który pisze: „uważam, że prace przedstawione jako osiągnięcie habilitacyjne nie spełniają ustawowych warunków wymaganych do pozytywnej oceny: uzyskane wyniki nie wnoszą nowej jakości do wiedzy na temat kapitału społecznego, jakości życia i przedsiębiorczości. Habilitantka nie rozwija teorii socjologicznej, poprzestając na opisowym odwoływaniu się do dokonań innych autorów, zaś w warstwie metodologicznej traktuje swoją problematykę w sposób uproszczony, odbiegający od standardów badań prowadzonych na świecie. Ponadto obie monografie, stanowiące główną część osiągnięcia habilitacyjnego, powielają w znacznym stopniu treści rozprawy doktorskiej, co sprawia, że nie można ich uznać za osiągnięcia, które są zupełnie nowe w stosunku do dorobku, który powstał przed otrzymaniem stopnia doktora”.

W recenzjach i dyskusji zwracano też uwagę na inne cechy dorobku Habilitantki, świadczące o jej nikłym wkładzie w rozwój dyscypliny nauki socjologiczne. Dla **prof. dr. hab. Henryka Domańskiego**, jest to „brak publikacji w znaczących czasopismach międzynarodowych, a nawet ogólnopolskich. Praktycznie rzecz biorąc, Habilitantka nie ma żadnego dorobku międzynarodowego, nie wykazała żadnych stypendiów, nie ma informacji o jej pobycie w zagranicznej instytucji naukowej.” **Prof. Jolanta Perek-Białas** podkreśla niski poziom cytowań prac Habilitantki, świadczący o tym, że jej publikacje nie znalazły oddźwięku wśród innych naukowców zajmujących się tą tematyką. **Prof. dr. hab. Krzysztof Olechnicki** zwraca również uwagę na dodatkowy element pojawiający się w przypadku oceny książki *The*

Role of Social Capital in the Development of Entrepreneurship. Jak pisze, „od razu po wzięciu książki do ręki naszły mnie wątpliwości, bowiem nie przypominała ona książek wydawanych przez renomowane zachodnie wydawnictwa akademickie, lecz raczej druk bezdebitowy, z układem tekstu „wrzuconym” prosto z edytora tekstu, bez składu wydawniczego i korekty. (...). Sprawdziłem proveniencję samego wydawcy, Science Publishing Group, co ujawniło nader smutny fakt: jest to wydawca bezdyskusyjnie należący do kategorii *predatory publishers*, drapieżnych wydawców, którzy wydają książki w modelu czysto komercyjnym, bez żadnej dbałości o usługi redakcyjne i merytoryczną jakość publikacji”.

Prof. dr hab. Mirosława Marody podkreśliła, że teksty Habilitantki pojawiają się w niszowych wydawnictwach naukowych, nie publikowała w recenzowanych ogólnopolskich czasopismach socjologicznych. Przywołała też pewne informacje podawane przez Habilitantkę w Autoreferacie. Stwierdziła, że w przypadku publikacji wieloautorskich zaskakują wysokie oceny własnego wkładu, zwłaszcza że brak jest oświadczeń współautorów odnośnie ich udziału w przygotowywaniu publikacji. Z podobną sytuację mamy do czynienia w przypadku prowadzonych badań, gdzie również brakuje precyzyjnej informacji o funkcji, w jakiej występowała w nich Habilitantka – w punkcie „Kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków” pojawiają się takie określenia jak „udział” lub „główny wykonawca”. Rzuca się w oczy także umieszczenie w punkcie „Udział w konsorcjach i sieciach badawczych” informacji, iż „współpracowała z Instytutem GfK Polonia w charakterze ankietera”.

W świetle powyższych ustaleń członkowie Komisji uznali, że przedstawione przez Habilitantkę osiągnięcie naukowe nie stanowi „znacznego wkładu autora w rozwój nauk socjologicznych”, a tym samym nie może być uznane za podstawę do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Aktywność naukowa również nie spełniają przesłanek ustawowych. Komisja zwraca uwagę na brak publikacji w renomowanych czasopismach polskich i zagranicznych w dorobku Habilitantki. Metryczne wskaźniki dorobku habilitantki (np. staże naukowe, liczba i rodzaj projektów badawczych, brak kierowania zespołami badawczymi) nie spełniają oczekiwań formułowanych wobec osób ubiegających się o stopień doktora habilitowanego. Opiniowane publikacje mają wysoce opisowy charakter. Sam dorobek Habilitantki jest dość obszerny ilościowo, jednak jest publikowany poza głównym nurtem polskich czasopism socjologicznych. Komisja zgodziła się, że dodatkowy dorobek publikacyjny, który nie wchodzi w skład zgłoszonego osiągnięcia naukowego, ma lokalny charakter, pozostaje na wysoce opisowym poziomie i w efekcie ma nieznaczący wkład w rozwój dyscypliny.

Komisja doceniła osiągnięcia dydaktyczne, popularyzatorskie i organizacyjne Habilitantki. Należy wskazać, iż wszyscy członkowie Komisji uznali dydaktyczną oraz organizacyjną aktywność Habilitantki za adekwatną do etapu zawodowego Habilitantki. Doceniona została również jej współpraca z otoczeniem.

Przy dokonywaniu oceny decydowało osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek przedstawiony w momencie złożenia wniosku o nadanie stopnia.

..... **PODPIS ZAUFANY**
MIROSLAWA
MARODY
01.10.2023 11:11:45 [GMT+2]
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

Przewodnicząca Komisji: prof. dr hab. Mirosława Marody